

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	3
2. Rapportgennemgang	5
2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse	11
2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	12
2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen	18
2.4. Lægeundersøgelse	23
2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge	25
2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn	27
2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret	29
2.6. Fremstilling og visitation mv.	30
2.6.1. Fremstilling	30
2.6.2. Visitation mv.	32
2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.	36
2.7. Tilsyn	37
2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn) ..	41
2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	41
2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn	41
2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn	42
2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn	42
2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	43
2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn	43
2.8. Løsladelsestidspunktet	44
2.9. Vejledning om klageadgang mv.	46
Opfølgning	48
Underretning	48

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 6. februar 2007 inspektion af detentionen på politistationen i Vordingborg. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Politistationen i Vordingborg er lokal politistation for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi der blev etableret pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformens ikrafttræden. Politistationen i Næstved er kredsens hovedpolitistation. I brev af 12. januar 2007 har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi oplyst at detentionerne i politikredsen foreløbig vil blive benyttet som før politireformens ikrafttræden d. 1. januar 2007. Ved min vurdering af de fysiske forhold i detentionen har jeg således taget udgangspunkt i at detentionen indtil videre fortsat vil blive benyttet som hidtil, og at det ikke kan udelukkes at detentionen også efter at det igangværende arbejde med omstruktureringen er tilendebragt, fortsat vil kunne blive anvendt til detentionsanbringelse. Jeg er dog samtidig opmærksom på at det af Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis hjemmeside fremgår at vagthavendefunktionen på politistationen i Vordingborg er nedlagt fra den 15. juni 2007 og overført til politistationen i Næstved, og at det af en samarbejdsaftale, jf. straks nedenfor, fremgår at berusede skal indsættes i detentionen i Næstved når der ikke er nogen vagthavende på politistationen i Vordingborg.

Den nævnte aftale som jeg blev oplyst om under inspektionen af detentionen i Næstved, indebærer bl.a. at berusede personer der frihedsberøves af Vordingborg politi, i visse tilfælde køres til politistationen i Næstved. Efter min anmodning herom (i brev af 20. februar 2007) har Sydsjællands og Lolland-

Falsters Politi i brev af 7. maj 2007 oplyst nærmere om dette samarbejde. I brev af 8. juni 2007 har politiet desuden besvaret nogle spørgsmål som jeg (også i brevet af 20. februar 2007) har stillet til det materiale om detentionsanbringelse som jeg modtog under inspektionen af detentionen i Vordingborg.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politiet har i brev af 10. september 2007 fremsat sådanne bemærkninger der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra ministeriet.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har i alt fire detentionslokaler der er beliggende i kælderen på politistationen.

Indgang til detentionen sker via en garage i kælderen. Indbringelserne kan således ske med den fornødne diskretion.

Ved indgangen er der et forrum der benyttes som visitationslokale mv. Der er en visitationsskranke og aflåselige metalskabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede. Fra forrummet er der adgang til et toilet som de frihedsberøvede kan benytte. Der er opsat overvågningskamera i rummet.

I skranken lå der et oplag af Rigspolitiets vejledning om alkoholafvænning og -behandling ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Det blev oplyst at de frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via forrummet og får vejledningen udleveret af vagthavende samtidig med at der kvitteres for udlevering af effekter.

En gang fra forrummet leder ind til detentionslokalerne der er ca. 6,7 m².

To af detentionslokalerne er udstyret med to relativt store vinduer og det sidste med et enkelt vindue. Vinduerne er forsynet med matterede plader (ruder) af brudsikkert plexiglas. De er fastgjort til væggen med en ramme der har afrundede hjørner.

Væggene er lyse og uden nævneværdige ridser mv. Det samme gjaldt dørene.

Dørene åbner udad, og der er indkig i form af en lille rude i døren som på den udvendige side er dækket af en metalklap til at skyde for. Glassene er lettere ridsede, men det er dog stadig muligt at se ind.

Jeg formoder at glassene i dørspionerne skiftes ud efterhånden som de bliver for ridsede til at kunne se ind ad. Jeg foretager mig ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

På tidspunktet for inspektionen stod der i hvert lokale en plastikbeklædt madras op ad væggen.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. Lokalerne opvarmes med gulvvarme.

Der er opsat røgalarmer, og i loftet er der indbygget en lampe, udluftningsriste og udstyr til tv-overvågning. På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte.

De tekniske installationer blev afprøvet og virkede.

To af detentionslokalerne fremtrådte rene, mens det tredje (nr. 1 der ligger bagerst og derfor benyttes sidst) lugtede slemt af urin. Der blev rejst spørgsmål om hvorvidt der kunne være tale om et problem med kloakken.

Jeg går ud fra at politiet har undersøgt dette forhold nærmere og beder om underretning om resultatet af denne undersøgelse.

Den fysiske gennemgang af detentionen i Vordingborg giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 20. december 2006. Jeg modtog herefter rapporter vedrørende 9 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 24. august 2006 til og med den 15. december 2006. Jeg har efterfølgende modtaget endnu en rapport vedrørende en anbringelse den 6. august 2006.

Af svaret på min anmodning om nærmere oplysninger vedrørende sagerne fremgår det at der i 3 tilfælde rettelig er tale om venterumsanbringelse der i 1 af tilfældene skete i detentionen (af hygiejniske grunde). I det ene af de tilfælde hvor den pågældende blev anbragt i venterum, har der været anvendt en tidligere udgave af detentionsblanketten (uden afkrydsning i rubrikken om detentionsanbringelse), mens der i de 2 øvrige tilfælde, herunder det tilfælde hvor der skete venterumsanbringelse i detentionen, alene foreligger anholdelsesblanketter hvori det er afkrydset at der skete anbringelse i detentionen. Af sagsudskrifter fra POLSAS fremgår det at de pågældende blev henholdsvis venterumsanbragt og detentionsanbragt.

De 3 rapporter om venterumsanbringelse indgår ikke i min gennemgang nedenfor. Jeg har overvejet at bede om yderligere 3 rapporter om anbringelse i detentionen til erstatning for de rapporter der rettelig vedrører venterumsanbringelse, men jeg har valgt ikke at gøre det. Gennemgangen nedenfor omfatter således alene 7 anbringelser i detentionen.

I forbindelse med omtalen af det ene tilfælde hvor der skete venterumsanbringelse i detentionen (af hygiejniske grunde) har vicepolitidirektøren i udtalelsen af 8. juni 2007 anført at den manglende udfyldelse af detentionsrapport er i overensstemmelse med kundgørelsens § 34, stk. 1 og 2. Efter stk. 1 må detentionen kun rent undtagelsesvist anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, og efter stk. 2 finder reglerne i kundgørelse ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

Jeg har ingen bemærkninger til denne opfattelse.

For så vidt angår adgangen til at anvende detentionslokaler som venterum henviser jeg i øvrigt til Rigspolitechefens rundskrivelse af 26. april 2006.

En dag (den 4. november 2006) var der tale om tre anbringelser. En af disse sager er omtalt særskilt nogle gange nedenfor, og der er derfor tillige angivet j.nr.

Som allerede nævnt er der indgået et samarbejde mellem politiet i Vordingborg og politiet i Næstved der bl.a. indebærer at berusede personer der bliver frihedsberøvet af politiet i Vordingborg, i visse tilfælde overføres/køres til politistationen i Næstved.

For så vidt angår det nævnte samarbejde har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi i brevet af 7. maj 2007 anført følgende:

”Af vedlagte skrivelse af 23. december 2004 (bilag 1) vedrørende effektiviseringskrav fremgår, at de daværende Næstved og Vordingborg politikredse den 26. oktober 2004 foreslog et organisatorisk samarbejde, blandt andet vedrørende vagthavendefunktionen, fælles vagtberedskab, specialpatrulje og fælles hundepatrulje på nattjeneste hele ugen samt på eftermiddagstjeneste lørdage og søndage samt på formiddagstjeneste søndage (side 1, pkt. 1).

Af bilag 1 fremgår ligeledes, at Rigspolitiet ved skrivelse af 6. december 2004 meddelte, at samarbejdet skulle søges iværksat.

Inden samarbejdets iværksættelse blev der den 22. december 2004 nedsat en styregruppe, jf. bilag 1, side 2 nederst, samt en række fælles arbejdsgrupper, herunder en arbejdsgruppe vedrørende 'plan for udførelse af vagthavendes opgaver', der som opgave skulle se på 'detentionsanbringelse – hvordan gøres det praktisk', jf. bilag 1, side 3.

Arbejdsgruppens beretning vedlægges som bilag 2. I beretningen beskrives på side 3-5 bl.a. detentionsanbringelser. Jeg skal herfra særligt fremhæve følgende:

'Ad pkt. 1.

Anholdte truffet i Næstved politikreds bringes til politigården i Næstved, hvor den almindelige sagsbehandling foregår – alt som det plejer.

Ad pkt. 2.

Anholdte truffet i Vordingborg politikreds bringes som hovedregel til politigården i Næstved. Patruljen underretter den vagthavende på politigården i Næstved om anholdelsen og sagsbehandlingen. Transporten kan alt efter vagthavendes dispositioner overdrages til anden patrulje, således at transporttiden for hver enkelt patrulje afkortes.

Ved anholdelser af kortere varighed, hvor den anholdte ikke indsættes i politiets detentioner, kan patruljen i Vordingborg foretage den fornødne sagsbehandling mod den anholdte på politigården i Vordingborg. Bør dog absolut høre til undtagelsen, samt efter aftale med vagthavende i hvert enkelt tilfælde. Dette kan evt. komme på tale i sager vedrørende spiritus- og promillekørsel, samt anden kortvarig påkrævet sagsbehandling.

...

Hertil skal nævnes, at hvis der foretages anholdelse – med henblik på detentionsanbringelse, i Vordingborg politikreds, umiddelbart inden stationen 'nedlukkes', bringes den anholdte hurtigst muligt til politigården i Næstved, hvor der foretages lægetilsyn og endelig detentionsanbringelse jf. Kundgørelse II Nr. 55 'Om detentionsanbringelse af berusede personer'

...

Ad pkt. 7.

Anholdte truffet i Vordingborg politikreds – særlige situationer. Ved pludselig opståede situationer, herunder: anholdelse af bevæbnet farlig gerningsmand – transport med ustyrlig/voldelig anholdt – anholdelse af flere gerningsmænd – større uroligheder med indsættelse af flere patruljer, osv., kan politikgården i Vordingborg ’åbnes’ efter vurdering med henblik på indbringelse af anholdte.’

Styregruppen drøftede den 4. februar 2005 arbejdsgruppernes beretninger (bilag 3). Af bilag 3, side 2, fremgår, at det forudsættes, at de 2 vagthavende bl.a. ’aftaler, hvem der foretager tilsyn med detentionsanbragte’.

Orientering om samarbejdet er bl.a. sket ved en fremlæggelse den 12. april 2005 på kursuscenter Avnø for 45 medarbejdere fra Vordingborg politikreds og 55 medarbejdere fra Næstved politikreds, herunder med deltagelse af medarbejdere fra vagthavendegruppen. Der er endvidere sket orientering via POLNET samt på diverse møder i de 2 kredse. Til orientering vedlægges kopi af skrivelse af 4. april 2005 (bilag 4) om informationsmøder.

På et fælles vagthavendemøde den 31. maj 2005 er der rejst spørgsmål vedrørende ansvaret for anholdte. Af skrivelse af 6. juni i 2005 (bilag 5) fremgår:

’Ad 1: Hvem har ansvaret for anholdte fra P19 som er bragt til P18 i løbet af aftenen/natten.

Den til enhver tid værende vagthavende på henholdsvis Næstved og Vordingborg politistationer har jfr. Lov om politiets virksomhed og Rigspolitechefens Kundgørelse II nr. 55 ansvaret for alle de anholdte, der indbringes til politistationerne.

Berusede personer, der skal indsættes i detentionen skal altid anbringes på Næstved politistation, når Vordingborg politistation ikke er bemannet med en vagthavende.’

Samarbejdet startede den 6. juni 2005 og har eksisteret siden denne dato. Samarbejdet er løbende blevet evalueret, herunder ved spørgeskemaundersøgelse hos medarbejderne. I den forbindelse har der ikke været punkter af interesse for spørgsmålet om detentionsanbringelser.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der den 29. januar 2007 – inden Ombudsmandens inspektion – blev udsendt en mail til vagthavendegruppen i Næstved og Vordingborg (bilag 6), hvoraf det fremgår, at detentionsblanketter skal følge den anholdte og opbevares på løsladelsesstationen.

...”

Det fremgår i øvrigt af det vedlagte materiale at vagthavende i Vordingborg som på grund af stationens ”nedlukning” ikke overdrager vagten til en ny vagthavende, bør være forudseende med hensyn til anholdelser foretaget under hans vagt, herunder frihedsberøvelser med henblik på detentionsanbringelse. Det skal ske så der inden nedlukningen er foretaget de mest hensigtsmæssige dispositioner, herunder eventuel løsladelse eller transport til politistationen i Næstved af anholdte (herunder eventuelle detentionsanbragte).

For god ordens skyld bemærker jeg at jeg går ud fra at det i hvert enkelt tilfælde nøje overvejes om det er forsvarligt at løslade en detentionsanbragt, og at den pågældende i benægtende fald bringes til fortsat detentionsanbringelse i detentionen i Næstved.

Brevet af 6. juni 2005 indeholder tillige et punkt om løsladelse af detentionsanbragte til gaden i Næstved. Det fremgår heraf at personer over 18 år der er anholdt for beruselse, overtrædelse af (dagældende) politivedtægt, husspektakler mv., kan løslades til gaden uanset om pågældende bor i Præstø eller på Møn. Det er dog en forudsætning at den pågældende er i stand til at klare sig selv og er påklædt tækkeligt og efter årstiden. Er det ikke tilfældet, eller er personen under 18 år, skal sagen behandles individuelt, fx ved at pårørende tilkaldes for at afhente de pågældende eller bringe beklædning eller lignende. I særlige situationer, navnlig når den pågældende er under 18 år, kan det komme på tale at bringe den pågældende til bopælen, især hvis hjemmet ikke tidligere er underrettet om detentionsanbringelsen.

I 2 tilfælde (anbringelsen den 6. august 2006 og den ene af anbringelserne den 4. november 2006, j.nr. 1900-842220-00073-06) var der tale om anbringelse af personer på 17 år i detentionen. I det førstnævnte tilfælde blev den pågældende indbragt fra hjemmet, og der er notat om at moderen (der havde tilkaldt politiet) var blevet underrettet. Det fremgår (af lægeerklæringen) at den pågældende

blev indbragt til detentionen på politistationen i Næstved. I det andet tilfælde skete indbringelsen til politistationen i Vordingborg.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt den pågældende ved anbringelsen den 6. august 2006 blev løsladt til gaden, afhentet af pårørende eller kørt hjem efter udtagelsen af detentionen.

Jeg går i øvrigt ud fra at politiet ved løsladelse til gaden af personer der har været anbragt i en detention langt fra deres bopæl eller anholdelsessted, sikrer sig at de pågældende har midler til at kunne tage offentlige transportmidler hjem hvis de ikke afhentes af pårørende. Jeg kan i den forbindelse oplyse at ombudsmanden i en egen drift sag der er rejst overfor Justitsministeriet vedrørende detentionsanbringelse efter ikrafttrædelsen af politireformen, har tilkendegivet at han ingen bemærkninger har til at det ”som udgangspunkt” vil være op til den pågældende selv at sørge for hjemtransport efter udtagelse af detentionen (jf. detentionsbekendtgørelsens § 18 og kundgørelsens § 27). Ombudsmanden er i forlængelse heraf gået ud fra at dette udgangspunkt kan fraviges hvis en person detentionsanbringes langt væk fra hjemmet, eller det sted hvor den pågældende blev frihedsberøvet med henblik på detentionsanbringelse, eller at det sikres at den pågældende har midler til at komme hjem med tog eller bus.

I sagen vedrørende min inspektion samme dag af detentionen på politistationen i Næstved har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi i et brev af 23. maj 2007 oplyst at politiet er ved at udfærdige en PD-meddelelse vedrørende detentionsanbringelse hvori der – for at sikre at anbringelsen af berusede personer i politiets detentioner sker i overensstemmelse med de gældende regler – vil blive indført en procedure for indberetning af sagsbehandlingen i disse sager. Meddelelsen vil endvidere henlede opmærksomheden på regelgrundlaget og de sagsbehandlingsskridt der på baggrund af mine inspektioner bør indskræpes. Det er oplyst at jeg vil modtage den endelige meddelelse – der vil omfatte de-

tentionsanbringelse i hele politikredsen, herunder på politistationen i Vordingborg – når den foreligger.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006). Endvidere findes der regler om detentionsanbringelse i Rigspolitiets kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner (bekendtgørelse nr. 9723), der trådte i kraft den 1. marts 2006.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse af berusede personer til politistationerne, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitiets kundgørelse.

Rigspolitiets chef har i kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til reglerne i den tidligere kundgørelse.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse.

se af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P 152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til samtlige politikredse. Rapportblanketten, der er tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Kun 4 af de 7 rapporter er udfærdiget på blanket P 152. I de øvrige tilfælde – som vedrører alle tre anbringelser den 4. november 2006 – foreligger der (alene) et udfyldt anholdelsesblad. I 1 af de tilfælde hvor der foreligger en detentionsrapport, foreligger der tillige et anholdelsesblad som adskiller sig fra anholdelsesbladet i sagerne fra den 4. november 2006. Det drejer sig om en anbringelse den 15. december 2006.

I mit brev af 20. februar 2007 anmodede jeg om oplysning om hvorvidt der i sagerne fra den 4. november 2006 skete overførsel til politistationen i Næstved. Jeg anmodede endvidere om kopi af detentionsrapporterne i sagen eller oplysning om hvorfor der ikke var udfærdiget/vedlagt sådanne rapporter.

I brevet af 8. juni 2007 har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi oplyst at der ikke skete overførsel til politistationen i Næstved i disse tilfælde (hvor frihedsberøvelserne fandt sted henholdsvis kl. 5.00, 5.03 og 5.23). Idet der ikke ses at være udfærdiget detentionsrapporter i nogle af de 3 tilfælde, er der indhentet og vedlagt notitser fra de fleste af de involverede polititjenestemænd. Heraf fremgår det at vagthavendefunktionen på det pågældende tidspunkt blev varetaget af politiet i Næstved, og at der først kl. 7.00 mødte en vagthavende på

politistationen i Vordingborg. Den polititjenestemand der mødte på politistationen i Vordingborg kl. 7.00, har oplyst at han ikke har udfærdiget detentionsrapporter eller lignende. Det fremgår endvidere at de to vagthavende fra politistationen i Næstved ikke erindrer de konkrete tilfælde, men har oplyst at frihedsberøvede normalt i sådanne tilfælde ville blive bragt til politistationen i Næstved og fremstillet for vagthavende dér, og herefter eventuelt ville være blevet anbragt i detentionen på politistationen i Næstved.

Af notitser fra tre af de polititjenestemænd der deltog i anholdelsen og indbringelsen til politistationen i Vordingborg, fremgår det at indbringelsen dertil skete efter aftale med de vagthavende i Næstved. De pågældende polititjenestemænd har videre oplyst at de ikke har udfærdiget detentionsrapporter da det er vagthavende der står for udfyldelsen heraf.

I udtalelsen af 8. juni 2007 har vicepolitidirektøren for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi herefter anført følgende:

”På baggrund af sagens dokumenter, herunder manglende dokumenter, samt de indhentede notitser må jeg desværre konkludere, at der i disse 3 sager er tale om, at de pågældende ikke har været fremstillet for en vagthavende, at der ikke er udfærdiget detentionsrapport og ej heller ført tilsyn af vagthavende.

Dette er stærkt beklageligt og de implicerede polititjenestemænd vil blive indskærpet reglerne for detentionsanbringelser.

Til orientering vedlægges kopi af mail af 13. april 2007 til de vagthavende i Vordingborg og Næstved, hvoraf det bl.a. fremgår, at såfremt det under vagtsamarbejdet undtagelsesvis besluttes, at en anholdt skal køres til Vordingborg for anbringelse i detentionen der, skal der i Vordingborg møde en vagthavende, som den detentionsanbragte skal fremstilles for, jf. kundgørelse II, nr. 55 § 7, ligesom den vagthavende skal føre tilsyn, jf. kundgørelsens § 22 ff.”

Af brevet af 10. september 2007 med bilag fremgår det at indskærpelsen af reglerne for detentionsanbringelse skete skriftligt den 28. juni 2007.

Jeg er enig i at det er stærkt beklageligt at der ikke er sket fremstilling for vagthavende, udfyldelse af detentionsrapport og ført tilsyn med de frihedsberøvede i disse tilfælde.

Idet jeg har noteret mig at de involverede polititjenestemænd er blevet indskærpet reglerne for detentionsanbringelse, og at der er udsendt den nævnte mail til de vagthavende i Vordingborg og Næstved, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2 af detentionsrapporterne omfatter alene side 1 af rapporten. Det drejer sig om anbringelser den 18. og 26. november 2006. Rapporterne er foroven stemplet med adressen på politistationen i Næstved. Jeg gik derfor i mit brev af 20. februar 2007 ud fra at der i disse 2 tilfælde skete overførsel til politistationen i Næstved. Jeg anmodede om oplysning om hvorvidt det var korrekt antaget og årsag til at ikke alle punkter i rapporten var udfyldt, og at kun side 1 forelå. I givet fald gik jeg ud fra at politiet i Næstved havde udfyldt resten af rapporten og bad om kopi heraf – og af udskrifter fra POLSAS.

I udtalelsen af 8. juni 2007 har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi oplyst at begge sager har været omfattet af samarbejdet mellem politiet i Næstved og Vordingborg. For begge tilfældes vedkommende har detentions- og anholdelsesblanketter på politistationen i Næstved forgæves været gennemgået for at finde resten af rapporten. I det ene tilfælde (anbringelsen den 18. november 2006) er den originale side 3 af rapporten der omfatter tilsyn fra kl. 7.05, og den originale lægeerklæring fundet ved gennemgang af ”pøsen” i anklagegenparter, og kopi heraf er vedlagt. De implicerede vagthavende antager at der har været ført tilsyn også indtil kl. 7.05 (på side 2). I det andet tilfælde (anbringelsen den 26. november 2006) er sagsakterne gennemgået, og i den forbindelse blev der (i en henlagt udlændingesag) fundet en lægeerklæring vedrørende detentionsanbringelsen. De vagthavende kan huske sagen og mener at have ud-

fyldt tilsyn på side 2 der derfor må være bortkommet, hvilket Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har beklaget.

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har i den forbindelse henvist til den ovenfor nævnte mail af 29. januar 2007 hvori der er indført en fast procedure hvorefter detentionsblanketter skal følge den anholdte/frihedsberøvede indtil løsladelsen.

Detentionsrapporten omfatter i de seneste udgaver af rapporten, herunder den rapport der har været anvendt i sagen vedrørende anbringelsen den 18. november 2006 (03/06 POLSAS), først en række rubrikker der indledes med generalia og slutter med rubrikker til notat om udlevering af effekter. Dernæst følger et særskilt afsnit med rubrikker til notat om detentionsanbringelse af 12-17 årige og herefter et afsnit til tilsynsnotater. For så vidt angår de to detentionsrapporter hvor jeg har modtaget kopi af hele rapporten, omfatter den ene rapport (vedrørende en anbringelse den 15. december 2006) en side 1 der slutter med rubrikken til notat om udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Side 2 omfatter først rubrikkerne om udlevering af effekter og dernæst det særlige afsnit vedrørende detentionsanbringelse af 12-17-årige, mens side 3 omfatter tilsynsnotater. I det andet tilfælde (en anbringelse den 6. august 2006) slutter side 1 midt i afsnittet vedrørende detentionsanbringelse af 12-17-årige der fortsætter på bagsiden hvorefter følger afsnittet med tilsynsnotater. Førstnævnte rapport er skrevet i udgaven 03/06 (som også er anvendt ved anbringelsen den 18. november 2006) og sidstnævnte i udgaven 01/06.

I en af de foreliggende notitser fra polititjenestemænd hos politiet i Næstved vedrørende anbringelsen den 18. november 2006 er det anført at politiet det meste af 2006 skrev en forside af detentionsrapporten og en side 2 og en mulig side 3 med tilsyn. Det er videre anført at side 2 var trykt på bagsiden af rapporten, men samtidig at den ”løse” side 2 kan være fulgt med sagen til Vordingborg da den anholdte blev bragt dertil. Den pågældende polititjenestemand er meget sikker på at der blev udfærdiget en side 2 med tilsynsnotater.

I en anden notits vedrørende denne anbringelse er det anført at vagthavende modtager en i forvejen ”udskrevet” detentionsrapport der udfyldes løbende i hånden.

Side 3 i rapporten ved anbringelsen den 18. november 2006 omfatter som nævnt tilsyn fra kl. 7.05 (hvor der havde været vagtskifte). Anbringelsen i detentionen skete kl. 01.58, og der mangler således tilsyn for en periode af 5 timer.

I en notits vedrørende anbringelsen den 26. november 2006 har en polititjenestemand (den samme som har skrevet førstnævnte notits i det andet tilfælde) anført at han er meget sikker på at han har skrevet ”en side 2 med de nødvendige tilsyn som er noteret ned på et separat stykke papir”. Dette støttes i en anden notits af en anden polititjenestemand.

Det er beklageligt at hele detentionsrapporten ikke foreligger ved anbringelserne den 18. og 26. november 2006, og at side 3 i det ene tilfælde samt lægeerklæringerne i begge tilfælde ikke har været opbevaret sammen med (resten af) detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 28.

På det foreliggende grundlag, herunder at den pågældende polititjenestemand er meget sikker på at der blev udfærdiget en ”side 2” med tilsynsnotater i begge tilfælde, antager jeg at der er udskrevet sider med rubrikkerne til tilsynsnotater, for så vidt angår det ene tilfælde to sider, og at den ene side i dette tilfælde og udskriften i det andet tilfælde er bortkommet. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Rigspolitichefens blanket P 152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, og at det skal ske i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet foroven i rapporten.

I ingen af detentionsrapporterne er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed.

I sagen om min inspektion af detentionen i Næstved har jeg henstillet at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten generelt indskræpes. Jeg er gået ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den ovenfor nævnte PD-meddelelse som politiet har oplyst er under udarbejdelse, og jeg har tilkendegivet at jeg således afventer modtagelsen af denne meddelelse når den foreligger.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2006 fremgår det at der i 2006 var 72 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Vordingborg Politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 1 blev indbragt til sygehus, og at 1 blev bragt til hjemmet. I 2005 var der 111 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Vordingborg Politikreds. Det fremgår endvidere at 1 blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 2 blev indbragt til sygehus, og at ingen blev bragt til hjemmet. I 2004 var der 108 detentionsanbringelser, 2 blev bragt til sygehus og 4 til hjemmet.

I Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politikredsene mere generelt burde undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Under inspektionen af politistationen i Næstved blev det oplyst at der i den daværende Næstved Politikreds er et forsorgshjem (Kanalgården), men at det altid er optaget.

Jeg går – også på baggrund af det oplyste om at en person i 2005 blev bragt til forsorgshjem eller lignende – ud fra at der har været foretaget en undersøgelse som nævnt i Rigspolitechefens følgebrev også i den daværende Vordingborg Politikreds.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse er det tillige anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg er i sagen vedrørende inspektionen af detentionen i Næstved gået ud fra at Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi er opmærksom på det som Rigspolitechefen har anført om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem. Jeg har i denne sag dog bedt om oplysning om Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis praksis fremover.

Jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende spørgsmålet om hjemkørsel af berusere i denne sag ud over at bemærke at jeg har noteret mig at der både i 2004 og 2006 blev bragt enkelte berusere til hjemmet.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i

detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorghjem eller lignende, ikke findes tilstrækkelig til at afværge faren (bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og (som tidligere nævnt) kundgørelsens § 34, stk. 1. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, 2. pkt., og kundgørelsens § 34, stk. 2.

Politi-loven, detentionsbekendtgørelsen og kundgørelsen indeholder særlige regler om detentionsanbringelse af børn, og detentionsblanketten indeholder særlige rubrikker til brug ved detentionsanbringelse af 12-17 årige. Af lovens § 12, stk. 3, fremgår det at politiet ved (enhver) frihedsberøvelse af et beruset barn under 15 år, herunder ved anbringelse i detentionen, hurtigst muligt skal *underrette* forældremyndighedens indehaver, de sociale myndigheder eller andre der på forsvarlig måde kan tage sig af barnet. Ved detentionsanbringelse af et barn i alderen 15 til og med 17 år skal politiet *rette henvendelse til* hjemmet om detentionsanbringelsen, jf. lovens § 12, stk. 4. Efter detentionsbekendtgørelsens § 8 skal forældremyndighedens indehaver *og* de sociale myndigheder uopfordret *underrettes* om frihedsberøvelsen hvis den frihedsberøvede er under 18 år. Efter kundgørelsens § 18 skal der ved frihedsberøvelse efter kundgørelsens § 2 af en person under 18 år hurtigst mulig ske underretning af forældremyndighedens indehaver, de sociale myndigheder eller andre der på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende.

Som det fremgår af Politiloven med kommentarer af Ib Henricson (1. udgave 2005), side 102, er detentionsbekendtgørelsens § 8 der indeholder en *underretningsspligt* over for forældremyndighedens indehaver *og* de sociale myndigheder ved anbringelse af unge under 18 år i detentionen, en stramning i forhold til politilovens bestemmelser.

I 2 tilfælde skete der som tidligere nævnt detentionsanbringelse af 17-årige. Som også tidligere nævnt er det i det ene tilfælde (en anbringelse den 6. august 2006) noteret at moderen (der tilkaldte politiet) blev underrettet. Det er ikke afkrydset at der skete underretning af socialforvaltningen.

Jeg beder om en udtalelse om det forhold at der tilsyneladende ikke (tillige) er sket underretning af de sociale myndigheder, jf. detentionsbekendtgørelsens § 8.

Det andet tilfælde er som også tidligere nævnt en af de tre anbringelser den 4. november 2006 hvor der ikke foreligger en detentionsrapport. I sagsudskrifter som jeg har modtaget med brevet af 8. juni 2007, er noteret navn på værgesom jeg går ud fra er underrettet om anholdelsen i sagen. Sagen har j.nr. 1900-842220-00073-06.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt der blev rettet henvendelse til hjemmet, jf. politilovens § 12, stk. 4, og om der skete underretning af de sociale myndigheder, jf. detentionsbekendtgørelsens § 8.

Som bekendt blev det ved en dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers statueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet tage vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at

repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, side 2491.

Jeg har tidligere – i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge – bedt politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det på baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen – og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne – blev besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt, og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke mere.

I ingen af de 7 tilfælde er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som beruselse, men i 1 af tilfældene er årsagen overtrædelse af færdselslovens § 53 om spirituskørsel. Det fremgår i øvrigt af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) i de 4 tilfælde

hvor der foreligger en sådan rapport, at den frihedsberøvede var beruset/påvirket. For så vidt angår de 3 tilfælde hvor der ikke foreligger en sådan rapport, fremgår det af lægeerklæringen at den frihedsberøvede var beruset/påvirket.

I alle tilfælde har der været tale om påvirkning af alkohol og i 1 tilfælde ifølge lægeerklæringen muligvis tillige påvirkning af andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle detentionsrapporterne er graden af alkoholpåvirkningen anført. 3 af de frihedsberøvede skønnedes påvirket i middel grad og den fjerde i middel til svær grad. Ifølge lægeerklæringerne i de 3 tilfælde hvor der ikke foreligger en detentionsrapport, var de pågældende påvirkede i let/moderat grad. For disse sagers vedkommende har jeg med brevet af 8. juni 2007 modtaget sagsudskrifter der viser at politiet skønnede at de pågældende anholdte alle var berusede i middel grad.

I 2 af de 4 detentionsrapporter er det ikke ved afkrydsning i rubrikken hertil angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. Det er alene angivet i hvilken grad de pågældende var berusede.

Som nævnt ovenfor skal samtlige relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes. Dette er, som også nævnt ovenfor, også fremhævet øverst på den nye detentionsblanket.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går uden videre ud fra at betingelserne for detentionsanbringelse var opfyldt i det tilfælde hvor den frihedsberøvede person af politiet blev skønnet påvirket i middel til svær grad.

Ved 3 af de anbringelser hvor der var tale om påvirkning i middel grad, er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som vold. I 2 andre tilfælde hvor årsagen til frihedsberøvelsen er angivet som henholdsvis ordensbekendtgørelsen og politivedtægten (uden angivelse af bestemmelser), fremgår det af lægeerklæringen at der også i dette tilfælde var tale om voldelig adfærd. Jeg formoder derfor at disse detentionsanbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Det samme formoder jeg vedrørende det sidste tilfælde hvor indbrud var årsagen til frihedsberøvelsen.

Jeg lægger således til grund at alle anbringelser var i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Det tilføjes at jeg går ud fra at såvel ordensbekendtgørelsen som politivedtægten sigter til bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2006 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. Jeg bemærker i den forbindelse at de lokale politivedtægter pr. 1. juli 2005 er erstattet af den nævnte bekendtgørelse, og at der derfor bør henvises til denne bekendtgørelse og ikke til politivedtægten.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 og kundgørelsens § 13, stk. 1, ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således forelø-

big (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Lægetilsyn skal efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, og kundgørelsens § 13, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3. I bestemmelsen er det præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – altid (dvs. som minimum) skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen. Det skal anføres ved afkrydsning i rapporten.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P 153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006.

Under inspektionen blev det oplyst at der er indgået en aftale med læger, herunder læger fra kasernen og sygehuset, om tilsyn der fungerer tilfredsstillende.

I 3 af de 4 detentionsrapporter er det noteret at der var lægetilsyn. Lægeerklæringen er vedlagt i 2 af disse tilfælde, og er (som tidligere nævnt) efterfølgende modtaget i de 2 andre tilfælde som omfatter det ene tilfælde hvor det ikke er noteret i detentionsrapporten at der var lægetilsyn. I de 3 tilfælde hvor der ikke er udfærdiget en detentionsrapport, er der vedhæftet lægeerklæringer.

I de 3 tilfælde hvor der er notat om lægetilsynet på detentionsrapporten, fremgår datoen og klokkeslættet for lægetilsynet af selve rapporten. Tidspunktet for undersøgelsen fremgår tillige af lægeerklæringerne.

I alle 3 tilfælde er lægens navn tillige angivet i selve detentionsrapporten og fremgår i øvrigt af lægeerklæringerne i alle 7 sager. Lægetilsynet er sket ved 5 forskellige læger. (Samme læge foretog naturligvis tilsyn ved alle tre anbringelser den 4. november 2006 der fandt sted stort set samtidig). I 1 tilfælde fremgår det udtrykkeligt at der var tale om en vagtlæge.

Som nævnt er der pligt til at anvende blanket P 153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten. I alle tilfælde er lægeerklæring udfærdiget på blanket P 153.

Kun i 2 af de 4 detentionsrapporter er det afkrydset i detentionsrapporten at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen.

Jeg henviser til det oplyste ovenfor om min henstilling i sagen om min inspektion af detentionen i Næstved om indskærpelse af pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten som jeg er gået ud fra vil ske i forbindelse med udsendelsen af den samme sted nævnte PD-meddelelse.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen. Den vagthavende skal herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede, og ifølge reglerne uden unødigt ophold – tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Bestemmelserne om at tilkald skal ske ”uden unødigt ophold” har til formål at afkorte ti-

den indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt. Rigspolitechefen har i rundskrivelsen af 2. februar 2006, pkt. 4, fremhævet at denne undtagelse alene gælder når ”transporttiden er meget kort”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2, og kundgørelsens § 13, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, 1. pkt. og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt. (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der går fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen i de tilfælde hvor der er en detentionsrapport. For så vidt angår anbringelserne den 4. november 2006 fremgår hverken tidspunktet for indbringelsen eller tilkald af læge, men tidspunktet for anholdelsen, for indsættelsen i detentionen og for lægeundersøgelsen fremgår i disse tilfælde. Tidspunktet for lægetilkald fremgår heller ikke af de sagsudskrifter som jeg har modtaget vedrørende disse sager med brevet af 8. juni 2007.

I 1 af de 4 tilfælde med detentionsrapporter fremgår tidspunktet for lægetilkald ikke af detentionsrapporten, men i dette tilfælde fremgår det af en sagsudskrift som jeg har modtaget vedrørende denne anbringelse med brevet af 8. juni 2007. Heraf fremgår det at der blev tilkaldt læge kl. 2.15 eller 17 minutter efter indbringelsen (den 18. november 2006). Lægetilkald er i de 3 andre tilfælde sket før indbringelsen.

Jeg har noteret mig at der (i hvert fald) i disse 3 tilfælde er sket lægetilkald før indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse, hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 6, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

Som nævnt er tilkald i 3 tilfælde sket før indbringelsen, og i de øvrige tilfælde fremgår det ikke hvornår tilkald er sket.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 1, stk. 1, sidste pkt., præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1. i denne rapport, har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det

fremgår, som også nævnt, nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte, som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af de vedlagte lægeerklæringer, og i 3 tilfælde tillige af detentionsrapporten hvor tidspunktet for undersøgelsen i 1 tilfælde afviger med 10 minutter i forhold til lægeerklæringen. Jeg har lagt det tidspunkt der er angivet i detentionsrapporten, til grund.

I 3 af de tilfælde hvor der foreligger detentionsrapport, fandt lægetilsyn sted henholdsvis 5, 15 og 20 minutter efter indbringelsen, og i det sidste tilfælde 1 time og 2 minutter efter indbringelsen. Det er det tilfælde hvor det ikke af detentionsrapporten fremgår hvornår der skete lægetilkald, men hvor det fremgår af en sagsudskrift (en anbringelse den 18. november 2006). Det fremgår herefter at lægetilsyn fandt sted 45 minutter efter tilkaldet.

På grund af den manglende angivelse af tidspunktet for indbringelsen ved de 3 anbringelser den 4. november 2006 er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra indbringelsen til lægetilsynet. Som nævnt ovenfor fremgår tidspunktet for anholdelsen, indsættelsen i detentionen og lægetilsynet. Indsættelsen i de-

tentionen skete ca. ½ time efter anholdelsen, og lægeundersøgelse fandt sted ca. ½ time senere. Lægeundersøgelsen fandt således sted ca. 1 time efter anholdelsen i disse tilfælde.

Lægetilsyn er således i alle tilfælde foretaget inden for ca. 1 time fra indbringelsen.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunkterne for lægetilsyn i sagerne, hvilket bekræfter det der blev oplyst under inspektionen om at lægeordningen fungerer tilfredsstillende.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10 skal den vagthavende inden der foretages visitation og lægeundersøgelse, indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. kundgørelsens § 28.

Det er præciseret på Rigspolitechefens blanket P 152 at det er obligatorisk at vedlægge en udskrift fra kriminalregisteret.

I intet tilfælde er der vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, og i ingen af de 4 detentionsrapporter er det krydset af at der er vedlagt en udskrift.

Som svar på min anmodning om at modtage eventuelle udskrifter fra kriminalregisteret, jf. kundgørelsens § 10, har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi i brevet af 8. juni 2007 oplyst at der ikke foreligger sådanne udskrifter. Vicepolitidirektøren har i den forbindelse oplyst at hun i den kommende PD-meddelelse om detentionsanbringelser vil gøre opmærksom på at udskrift af kriminalregi-

steret skal indhentes og opbevares i overensstemmelse med kundgørelsens § 10.

Det er meget beklageligt at der ikke er indhentet en udskrift fra kriminalregisteret i nogen af tilfældene.

Jeg har noteret mig at pligten til at indhente og opbevare udskrifter fra kriminalregisteret vil blive omtalt i den nævnte PD-meddelelse, og jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende dette forhold.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, og kundgørelsens § 7, stk. 1, 1. pkt., skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i kundgørelsen.

2.6.1. Fremstilling

Rigspolitiets blanket P 152 har en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

I det anholdelsesblad der er vedhæftet detentionsrapporten ved anbringelsen den 15. december 2006, er der ligeledes felter til angivelse af fremstilling for vagthavende (hvem og klokkeslæt).

I alle detentionsrapporterne og i det nævnte anholdelsesblad er der gjort notat om tidspunktet for fremstillingen for vagthavende, og det fremgår (ved initialer

i 3 tilfælde og fulde navn i sidste tilfælde) hvem fremstillingen er sket for. I en af de notitser som jeg har modtaget, har den person der er angivet som vagthavende dog bestridt at han var vagthavende på det pågældende tidspunkt (en anbringelse den 26. november 2006). Oplysninger om fremstilling for vagthavende fremgår ikke af anholdelsesrapporterne eller i øvrigt vedrørende anbringelserne den 4. november 2006. Som nævnt under punkt 2.2., må det lægges til grund at der ikke er sket fremstilling for vagthavende i disse tilfælde.

Jeg henviser til min kritik under dette punkt hvor jeg har erklæret mig enig med vicepolitidirektøren i at det er stærkt beklageligt at der ikke er sket fremstilling for vagthavende i disse tilfælde.

Det fremgår af detentionsrapporterne at fremstilling i 3 tilfælde skete på samme tidspunkt som indbringelsen til stationen. I det sidste tilfælde skete fremstillingen 20 minutter efter indbringelsen.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitichefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitichefen mener mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men mener dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

Tidspunktet for fremstilling for vagthavende af de frihedsberøvede i de 4 tilfælde hvor det er sket, giver mig ikke anledning til bemærkninger.

I 1 tilfælde er der gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. Det drejer sig om sagen vedrørende indbrud hvor den pågældende havde skåret sig i fingeren ved knusningen af en rude. Oplysning herom fremgår tillige af lægeerklæringen. De øvrige lægeerklæringer indeholder tillige oplysning om hvorvidt der er friske læsioner mv.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, og kundgørelsens § 11, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, og kundgørelsens § 11, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke 2 polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3, og kundgørelsens § 11, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24, indtil visitation som beskrevet i bestemmelsernes stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 4, og kundgørelsens § 12, stk. 3, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det skal også angives i detentionsrapporten såfremt den pågældende ikke fratages effekter, jf. kundgørelsens § 12, stk. 1, sidste pkt.

Det fremgår af rapporterne, herunder anholdelsesbladene, at der i alle tilfælde er foretaget visitation.

Tidspunktet for visitationen er angivet i alle detentionsrapporterne, men fremgår ikke i de øvrige tilfælde. Det er derfor ikke muligt i disse tilfælde at se om visitationen er foretaget forud for den foreløbige detentionsanbringelse og inden foretagelse af lægeundersøgelse, men det går jeg ud fra. Af detentionsrapporterne fremgår det at visitation er sket samtidig med indbringelsen i alle tilfælde.

I alle detentionsrapporterne er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. Angivelsen heraf er i 3 tilfælde sket ved angivelse af initialer og i 1 ved fulde navn.

For god ordens skyld kan jeg til orientering oplyse at Justitsministeriet i forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk har udtalt at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer, bør anføres.

I 1 tilfælde har 2 polititjenestemænd medvirket ved visitationen, og i de resterende 3 tilfælde alene én polititjenestemand.

Jeg går ud fra at det ikke har været muligt at der deltog 2 polititjenestemænd ved visitationen, jf. bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 2, hvorefter der "så vidt muligt" skal medvirke 2 polititjenestemænd ved visitation.

I alle detentionsrapporterne er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 11, stk. 2 eller 3) der er sket visitation. Visitation er i alle tilfælde sket efter § 11, stk. 2.

Detentionsrapporten indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter, fx penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om.

Anholdelsesbladet indeholder tillige rubrikker til afkrydsning af om der er frataget effekter. Der er tillige et felt til notat om fratagne kontanter (beløbsstørrelse).

I alle tilfælde på nær ét er det afkrydset om den frihedsberøvede blev frataget effekter. I det ene tilfælde hvor det ikke er afkrydset, er der dog notat om fratagne penge. Det fremgår af afkrydsningerne og dette notat at den frihedsberøvede i 6 tilfælde blev frataget effekter. I det sidste tilfælde er det afkrydset at den frihedsberøvede ikke blev frataget effekter, men der er notat om hvem der udleverede effekter i rubrikken hertil. Jeg går dog ud fra at det rettelig dækker over hvem der løslod den frihedsberøvede, også fordi rubrikkerne om løsladelse ikke er udfyldt.

I et af anholdelsesbladene er det ikke angivet hvad der blev frataget. I en af detentionsrapporterne er det heller ikke angivet hvad der blev frataget, men det fremgår af et vedhæftet anholdelsesblad at der blev frataget penge. Der var i alle de øvrige tilfælde også (alene) tale om penge, og beløbets størrelse er angivet.

Det forekommer usædvanligt hvis der i ingen af tilfældene er frataget den frihedsberøvede andet end penge. Jeg foretager mig dog ikke mere herved. For god ordens skyld henleder jeg dog opmærksomheden på at alle genstande der fratages den pågældende, skal angives i detentionsrapporten.

I 3 af detentionsrapporterne (herunder som nævnt det ene tilfælde hvor det er afkrydset at der ikke er frataget effekter) er det angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. Dato og klokkeslæt for udleveringen er ligeledes anført i de 2 tilfælde hvor der blev frataget effekter.

Det tilfælde hvor der ikke i detentionsrapporten er notat om udlevering af effekter, drejer sig om anbringelsen den 15. december 2006. I det vedhæftede anholdelsesblad i denne sag har den frihedsberøvede kvitteret for udlevering af effekter, og det fremgår således også i dette tilfælde at effekterne (penge) er udleveret.

I 1 af de 3 resterende tilfælde som omfatter anbringelserne den 4. november 2006, er der ligeledes en kvittering fra den frihedsberøvede. I 1 af de andre tilfælde er det noteret at den frihedsberøvede ikke ønskede at kvittere. I det sidste tilfælde som er det tilfælde hvor det ikke fremgår hvilke effekter der blev frataget, er der ingen kvittering eller notat om årsagen hertil. Jeg går ud fra at den pågældende fik sine effekter udleveret ved løsladelsen.

Efter kundtgørelsens § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere for udleveringen i detentionsrapporten. På blanket P 152 er der (som det også fremgår af ovenstående) et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere. Jeg går ud fra at dette felt tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

I 3 af de 6 tilfælde hvor den frihedsberøvede blev frataget effekter, har den pågældende kvitteret for udlevering af effekterne, i det ene tilfælde dog ikke i detentionsrapporten, men i den vedhæftede anholdelsesrapport. Som anført ovenfor er der i 1 af de 3 øvrige tilfælde oplysning om at den pågældende ikke ønskede at kvittere. Der mangler således kvittering i 2 tilfælde. I det ene af disse tilfælde foreligger der en detentionsrapport, men der er ikke nogen bemærkning i rubrikken hertil om at den pågældende ikke ønskede at kvittere.

Jeg går ud fra at den manglende kvittering i disse tilfælde – som er et af de tilfælde hvor der skete detentionsanbringelse på politistationen i Næstved, og hvor den pågældende senere blev overført til og løsladt fra politistationen i Vordingborg – kan have sammenhæng med det forhold at detentionsrapporten ikke tidligere har fulgt den frihedsberøvede ved overførsel, jf. pkt. 2.8. om løsladelse.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksomt på at søge at få en kvittering fra den pågældende ved udleveringen af effekter og at gøre notat i bemærkningsfeltet hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere.

2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen og § 9, stk. 1, i kundgørelsen skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Hvis den pågældende endvidere er frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse, nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter kundgørelsens § 9, stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

I 3 af detentionsrapporterne (herunder rapporten om anbringelsen af en 17-årig som skete efter henvendelse fra moderen) er der gjort notat om at der er foreta-

get en sådan vejledning. Det tilfælde hvor der ikke er notat herom, drejer sig om en frihedsberøvelse af en udlænding.

De anholdelsesblade der er anvendt ved anbringelserne den 4. november 2006, indeholder også rubrikker til afkrydsning af om den pågældende er vejledt om adgangen til bl.a. underretning af pårørende. I ingen af de 3 tilfælde (herunder det tilfælde hvor den frihedsberøvede var 17 år) er der notat i dette felt. I sagen vedrørende den 17-årige er der, som tidligere nævnt, notat i udskriften fra POLSAS om pågældendes værge som jeg, som tidligere nævnt, går ud fra at politiet underrettede om anbringelsen.

Det er beklageligt at der (i hvert fald i 2 af de) 3 tilfælde ikke er sket – eller ikke er gjort notat om at der er sket – vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 9, stk. 1.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 22, stk. 1, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, og kundgørelsens § 23, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsernes stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolicehøfen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen (se bekendtgørelsens § 14, stk. 2, sidste pkt., og kundgørelsens § 23, stk. 2, sidste pkt.).

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolicehøfen.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og kundgørelsens § 23, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4, og kundgørelsens § 23, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen i detentionsrapporten (P 152) oven over tilsynsruбрикаerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3, og kundgørelsens § 24, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Et skærpet tilsyn skal angives ved et S, jf. angivelsen i detentionsrapporten (P 152) oven over tilsynsruбрикаerne.

Rigspolitichefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 26. april 2006 (også) udtalt sig om fremgangsmåden ved tilsyn ved fremmøde.

Som nævnt under pkt. 2.2., foreligger der ingen tilsynsnotater vedrørende de 3 anbringelser der fandt sted den 4. november 2006, og det må lægges til grund at der ikke er ført tilsyn med de tilbageholdte under deres ophold i detentionen. Tidspunktet for løsladelse af de pågældende fremgår af anholdelsesbladene. I 1 tilfælde – som drejer sig om anbringelsen af den 17-årige – skete løsladelse 2 timer og 55 minutter efter anbringelsen i detentionen. I de andre 2 tilfælde skete løsladelsen henholdsvis 4 timer og 22 minutter og 5 timer og 13 minutter efter anbringelsen i detentionen. Det fremgår ikke hvor lang tid før løsladelse de pågældende blev udtaget af detentionen (med henblik på eventuel afhøring mv.), men jeg går ud fra at det ikke skete væsentligt lang tid før løsladelsen, og at de pågældende således havde ophold i detentionen i nogen tid.

Jeg henviser til min kritik under punkt 2.2. hvor jeg har erklæret mig enig med vicepolitidirektøren i at det er stærkt beklageligt at der ikke er ført tilsyn med de frihedsberøvede i disse tilfælde.

På grund af de manglende tilsyn i disse tilfælde indgår de ikke i gennemgangen nedenfor om tilsyn.

Som også nævnt under pkt. 2.2., omfatter 1 af detentionsrapporterne (en anbringelse den 26. november 2006) ikke den side hvor tilsyn noteres, og i et andet tilfælde (en anbringelse den 18. november 2006) foreligger (nu) alene den originale side 3 af rapporten vedrørende tilsyn fra kl. 7.05. Den vagthavende er sikker på at der har været ført tilsyn også indtil kl. 7.05 (på side 2), og at der også i det andet tilfælde er udfyldt tilsyn på en separat side 2, og at de nævnte sider derfor må være bortkommet.

Jeg henviser til min kritik under pkt. 2.2. af at siderne med tilsynsnotater i detentionsrapporten i begge tilfælde er bortkommet. Som også anført dette sted antager jeg på det foreliggende grundlag, herunder at den pågældende polititjenestemand er meget sikker på at der blev udfærdiget en "side 2" med tilsynsnotater i begge tilfælde, at der er udskrevet sider med rubrikkerne til tilsynsnotater, for så vidt angår det ene tilfælde to sider, og at den ene side og udskriften i det andet tilfælde er bortkommet.

Jeg går på denne baggrund også ud fra at der er foretaget tilsyn med de pågældende detentionsanbragte under deres ophold i detentionen (der varede 8 timer og 15 minutter i det ene tilfælde, mens det ikke fremgår hvor lang tid anbringelse varede i det andet tilfælde). Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

På grund af de manglende tilsynsnotater i disse tilfælde, indgår de heller ikke i gennemgangen nedenfor der således alene omfatter 2 tilfælde (anbringelser den 6. august 2006 og 15. december 2006). For så vidt angår det tilfælde hvor side 3 af detentionsrapporten er fundet (anbringelsen den 18. november 2006), fremgår det at der fra kl. 7.05 og indtil udtagelsen af detentionen kl. 11.15 var tilsyn med intervaller mellem 25 og (i et tilfælde) 45 minutter.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for henholdsvis den foreløbige anbringelse og den endelige anbringelse i detentionen.

Som tidligere nævnt er anbringelse i detentionen foreløbig indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge.

I begge tilfælde blev der, som tidligere nævnt, foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede, og den fandt i begge tilfælde sted efter indbringelsen til

politistationen. I den ene detentionsrapport er feltet om foreløbig anbringelse ikke udfyldt. Det drejer sig om anbringelsen den 15. december 2006 hvor der tillige foreligger et anholdelsesblad, og heraf fremgår det at der skete foreløbig anbringelse 20 minutter før den endelige anbringelse. Det fremgår herefter at der skete foreløbig anbringelse inden lægeundersøgelsen i begge tilfælde.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, og kundgørelsens § 10, stk. 3. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Disse tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen.

I begge tilfælde er tidspunkterne for den endelige anbringelse og lægeundersøgelsen sammenfaldende.

Lægeundersøgelsen/den endelige anbringelse fandt sted henholdsvis 15 minutter og 20 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Jeg foretager på denne baggrund ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn under den foreløbige anbringelse i disse tilfælde.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I begge tilfælde skete der som anført endelig anbringelse i detentionen.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2.

I begge tilfælde omfatter tilsynsnotaterne anbringelsen og lægetilsynet som jeg således ser bort fra. I det ene tilfælde omfatter tilsynsnotaterne tillige fremstillingen for vagthavende. De nævnte tilsyn er markeret med et f (for fremmøde).

Jeg har ingen bemærkninger til at det tillige fremgår af tilsynsnotaterne hvornår der skete indsættelse, og hvornår lægetilsyn fandt sted, men som anført fremgår det af såvel bekendtgørelsen og kundgørelsen at hverken detentionsanbringelsen eller lægeundersøgelsen udgør et tilsyn.

I det ene tilfælde som vedrører anbringelsen af den 17-årige den 6. august 2006, anbefalede lægen i lægeerklæringen at den pågældende blev tilset jævnlige, men der er ikke anført nogen speciel årsag hertil.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i begge tilfælde ført (præcis) 30 minutter efter den endelige anbringelse.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitechefens blanket (P 152) indeholder en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er endeligt udtaget af detentionen (nederst på siden over tilsyn). Denne rubrik er udfyldt i begge tilfælde.

Sidste tilsyn inden udtagelsen er i det ene tilfælde foretaget 5 minutter tidligere og i det andet tilfælde 45 tidligere. I førstnævnte tilfælde er det forudgående tilsyn foretaget 30 minutter tidligere.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

Med en enkelt undtagelse er tilsynene i begge tilfælde foretaget (mindst) hver halve time. Som nævnt under pkt. 2.7.2.1., anbefalede lægen i lægeerklæringen

i det ene tilfælde (anbringelsen af den 17-årige den 6. august 2006) at den pågældende blev tilset jævnlige, men der er ikke anført nogen speciel årsag hertil.

På denne baggrund og idet tilsyn på nær i et tilfælde er sket mindst hver halve time, har jeg ingen bemærkninger til tidsintervallerne mellem tilsynene.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det dog er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

Ved alle tilsynene er der anført initialer på de polititjenestemænd der udførte tilsynet, eller (i det ene tilfælde) gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal, som tidligere nævnt, ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde noteret hvilken type tilsyn der var tale om (ved ”f” eller ”e”).

I det ene tilfælde er de 2 første tilsyn efter lægetilsynet foretaget ved fremmøde, mens det i det andet tilfælde kun er det første tilsyn efter lægetilsynet der er sket ved fremmøde.

Da gennemgangen kun omfatter 2 tilfælde, er det ikke muligt at udlede om politiet generelt set er opmærksom på reglen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2. Gennemgangen af rapporter fra andre inspektioner af detentioner har vist at reglen ikke har været overholdt i mange tilfælde. I rapporten om min inspektion af detentionen i Næstved har jeg henstillet til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg er gået ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den tidligere nævnte PD-meddelelse.

Jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende dette forhold i denne sag.

Der er ved alle tilsynene angivet bemærkninger i feltet hertil (i den ene rapport i flere tilfælde ved gentagelsestegn). Der har der ikke været noget at bemærke.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte er ikke udfyldt i nogen af de 4 tilfælde hvor der foreligger en detentionsrapport. I det ene tilfælde (anbringelsen den 6. august 2006) går jeg, som tidligere nævnt, ud fra at et notat i rubrikken om udlevering af effekter rettelig sigter til løsladelsen idet der ikke blev frataget effekter. For så vidt angår anbringelsen den 18. november 2006 fremgår det af de udskrifter som jeg har modtaget vedrørende denne sag, at den pågældende 45 minutter efter udtagelsen af detentionen blev fremstillet i retten og varetægtsfængslet.

Det havde efter min opfattelse været rigtigst hvis der havde været gjort notat herom i detentionsrapporten.

For så vidt angår anbringelserne den 26. november 2006 og 15. december 2006 fremgår løsladelsestidspunktet af de udskrifter som jeg har modtaget vedrørende sagerne.

Ved inspektionen den 6. februar 2007 af detentionen i Næstved oplyste vicepolitidirektøren at løsladelsestidspunktet som en følge af det nævnte samarbejde mellem politiet i Næstved og politiet i Vordingborg ikke altid fremgår af detentionsrapporterne som ikke følger med ved overførsel til videre sagsbehandling, men at løsladelsestidspunktet altid fremgår af POLSAS.

Som nævnt under pkt. 2, blev der inden inspektionen udsendt en mail (af 29. januar 2007) om indførelse af en fast procedure for håndtering af detentions- og anholdelsesblanketter når frihedsberøvede overføres fra den ene politistation til den anden. Med øjeblikkelig virkning blev det indført at sådanne blanketter fremover skulle følge den frihedsberøvede indtil pågældende løslades og kvitterer for udlevering af effekter. Blanketterne skal herefter opbevares på løsladelsesstationen.

Det er beklageligt at der mangler notat i rubrikken til angivelse af løsladelsestidspunktet i detentionsrapporterne, men som anført går jeg ud fra at der i det ene tilfælde er tale om notat i det forkerte felt.

På baggrund af det oplyste om den indførte procedure foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

For så vidt angår anbringelserne den 4. november 2006 hvor der ikke foreligger detentionsrapporter, men alene anholdelsesblade, fremgår løsladelsestidspunktet som tidligere nævnt heraf.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 26, stk. 2, skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitichefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2.

I kundgørelsen (nu § 26, stk. 2, 1. pkt.) og i Rigspolitichefens pjece er det anført at der kan klages til Justitsministeriet. Efter ikrafttrædelsen af politireformen den 1. januar 2007 er Rigspolitichefen imidlertid blevet klageinstans for så vidt angår politifaglige spørgsmål, herunder i sager om bl.a. frihedsberøvelse efter politiloven. Jeg har i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Skive anført at jeg går ud fra at Rigspolitichefen vil ændre kundgørelsen og pjecen i overensstemmelse hermed.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitichefen har udfærdiget (P 152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Som ligeledes anført dette sted blev det oplyst at frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via forrummet og får vejledningen udleveret af vagthavende samtidig med at der kvitteres for udlevering af effekter.

I ingen af detentionsrapporterne er rubrikken om udlevering af pjecen udfyldt. I 3 af tilfældene har detentionsanbringelsen fundet sted på politistationen i Næstved. I det sidste tilfælde er rubrikkerne i det vedlagte anholdelsesblad hvor det (tillige) skal afkrydses om der er vejledt om klageadgang og om muligheden for en begrundelse samt om der er udleveret pjece om alkoholafvænning og -behandling, heller ikke udfyldt.

I det anholdelsesblad der har været benyttet ved anbringelserne den 4. november 2006, er der ikke tilsvarende rubrikker, og det fremgår ikke om der er udleveret pjece i disse tilfælde – hvor anbringelserne fandt sted på politistationen i Vordingborg.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde er oplysninger om hvorvidt de pågældende er vejledt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 17, herunder at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud om udlevering af Rigspolitechefens pjece. Jeg går ud fra at det i de tilfælde hvor der er sket overførsel, kan have sammenhæng hermed, jf. pkt. 2.8.

Det tilføjes at der i tilfælde hvor pjecen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage pjecen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades, efter min opfattelse bør gøres notat i rapporten med angivelse af årsagen hertil.

Da jeg i rapporten om inspektionen af detentionen i Næstved har henstillet til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi at indskærpe pligten til vejledning ef-

ter § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Da Justitsministeriet er angivet som klageinstans i Rigspolitechefens pjece, går jeg i øvrigt ud fra at politiet ved udlevering af pjecen indtil den er revideret, vil gøre opmærksom på rette klagemyndighed, fx ved rettelse i pjecen inden udleveringen.

Opfølgning

Jeg beder om at Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne rapport sendes til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.